

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3323/2020. (VII. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.21.551/2018/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély jogi képviselővel (dr. Váczi Péter ügyvéd) eljárva az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Pfv.VI.21.551/2018/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az indítvány benyújtását megelőző pernek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] 2.1. Az indítványozó – mint felperes – és egy másik magánszemély, a per alperese 2012. október 29-én adásvételi előszerződést kötöttek, miszerint az indítványozó egy későbbi időpontban megvásárolja az alperes eltendorfi, vendéglátóhely célját szolgáló ingatlan együttesét (üzlethelyiség, udvar és lakás) – és az azokhoz tartozó ingóságokat – a kikötött vételáron. A felek megállapodtak a foglalo mértékében is, valamint a szerződés aláírásakor kifizetendő fennmaradt összegben. Eszerint az indítványozónak 60 000 eurot kellett készpénzben kifizetnie, amelyből az előszerződés aláírásával egyidejűleg, foglalként 40 000 eurot teljesített. A fennmaradt 20 000 euro vonatkozásában úgy egyeztek meg a felek, hogy az indítványozó azt 2013. január 15. napjáig, a végleges szerződés aláírásával egyidejűleg fizeti meg. Megállapodtak továbbá abban, hogy az indítványozó 250 000 eurot banki hitelvállalással teljesít.
- [4] Az alperes nyilatkozott arról, hogy az ingatlan ezen felül per-, teher- és igénymentes. Megállapodtak abban is, hogy a hitelvállalás megghiúsulása esetén az indítványozó határozatlan időre szóló bérleti szerződést fog kötni az alperessel.
- [5] Az előszerződés megkötésekor ugyanazon okiratban használati-üzemeltetési megállapodást is kötöttek a felek.
- [6] Miután az indítványozó a foglalo tekintetében a megállapodásnak megfelelően teljesített, 2012. november 1-én birtokba lépett, és megkezdte a vendéglátóhely működtetését. Ekkor szembesült azzal, hogy az ingatlanegyüttes a 250 000 euro banki hitelen felül további 30 000 euro keretbiztosítéki jelzálog is terhelte. Az indítványozó nem tudta eredményesen működtetni a vendéglátóhelyet, így 2012 decemberében bezárta. 2013. január 16-án az ingatlanok birtokát az alperesnek visszaadta, majd az alperes megtévesztő magatartása és téves tájékoztatása miatt az előszerződés érvénytelensége okán pert indított.
- [7] Az indítványozó kereseti kérelmében kérte az alperest 11,2 millió Ft visszafizetésére. Az előszerződés érvénytelenségére vonatkozó állítását arra alapozta, hogy az alperes megtévesztette őt, mert nem tájékoztatta arról, hogy az ingatlanon 30 000 euro jelzálog is fennállt, és erre vonatkozóan álláspontja szerint nem jött létre közöttük megállapodás. Másodlagosan a foglalo visszafizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte és vitatta azt, hogy az indítványozó nem kapott kellő tájékoztatást az ingatlan terheiről, amelyek egyébként az ingatlan-nyilvántartásból bárki számára megismerhetők voltak. Egyben viszontkeresetet terjesztett elő az indítványozó birtoklásából eredő igény tekintetében.
- [9] 2.2. Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az alperesi viszontkeresetnek részben helyt adott és kötelezte az indítványozót, hogy 960 190 Ft-ot az alperes részére fizessen meg. A bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felek az előszerződésben nem tartották lényegesnek az ingatlanok valós terheinek pontos rögzítését, amiből arra lehet következtetni, hogy ennek rendezését a végleges szerződés körébe utalták.

Minthogy az indítványozó magatartása is erre enged következtetni, nem lehet a tájékoztatás hiánya a megtámadás alapja, ahogy az sem bizonyított, hogy az alperes okozta volna az indítványozó tévedését. Az indítványozó – az általa előadottak szerint – ugyanazon ok miatt zárkózott el a végleges szerződés megkötésétől, mint amire az érvénytelenséget alapította, noha a jelzálog fennálltáról 2012 novemberében már tudomást szerzett, megtámadási szándékát csak 2013 januárjában közölte az alperessel. Az ingatlan-nyilvántartás adatai megtekintésének elmulasztása az indítványozó kockázatát jelentette. A bíróság szerint az alperes nem tette lehetlenné a végleges szerződés megkötését. Annak, hogy a felek végül nem kötettek adásvételi szerződést, sokkal inkább az volt az oka, hogy az indítványozó nem tudta megfelelően működtetni a vendéglátóhelyet. Minthogy az adásvételi szerződés nem jött létre, az indítványozó elveszítette a foglalót. Az alperes követelése összegszerűségét csak részben bizonyította, ezért az elsőfokú bíróság csak ennek megfelelő mértékben adott helyt a viszontkeresetnek.

- [10] 2.3. Az indítványozó fellebbezéssel élt, melyben kérte az ítélet egészében történő megváltoztatását, a keresetnek történő helyt adást, az alperes viszontkeresetének elutasítását, mivel az alperes tájékoztatási és együttműködési kötelezettségének nem tett eleget. Hivatkozott továbbá arra is, hogy 2012. november 13-án szembesült csak a tulajdoni lap megtekintésekor a jelzálog fennálltával. Álláspontja szerint az előszerződés nem hozott létre bíróság által kikényszeríthető megállapodást, az előszerződés érvénytelen, így kérte az eredeti állapot helyreállítását és a foglaló összegének az alperes általi visszaadását.
- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, mert szerinte az indítványozó a tulajdoni lapot bármikor lekérhette volna az ingatlan-nyilvántartásból.
- [12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, mellőzte az indítványozó fizetési kötelezettségét, és kötelezte az alperest arra, hogy az indítványozónak fizessen meg 10 239 810 Ft-ot. A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy az ingatlan tulajdonjogának az átruházására irányuló szerződés – és így az erre irányuló előszerződés esetében –, a szerződés érvényes létrejöttéhez szükséges tartalmi követelményeket a XXV. számú Polgári Elvi Döntés rögzíti. Ezen minimális tartalmi elemeknek az okiratból a kötelező írásbeliség folytán elengedhetetlenül megállapíthatónak kell lennie. A perbeli esetben az adásvételi előszerződésben a fizetendő vételárát olyan módon határozták meg, hogy a kikötött vételár együttesen jelentette az ingatlanok és a leltár szerint azokhoz tartozó ingóságok vételárát. Eszerint a szerződés a vétel tárgyát képező egyes ingatlanok vételárát nem rögzítette, aminek az elmaradása folytán a felek között az adásvételi előszerződés érvényesen nem jött létre. Az érvénytelen megállapodás folytán az indítványozó részéről történt teljesítés neki visszajárt. A másodfokú bíróság szerint az adásvétel érvénytelensége az ugyanezen okiratban rögzített használati, üzemeltetési megállapodás érvényességét, és az az alapján létrejött önálló jogviszonyt már nem érintette. Az alperes ezen alapuló viszontkeresetében érvényesített elszámolási igény tekintetében ezért az elsőfokú bíróság már jogszerű eljárást folytatott le és helytállóan határozta meg a felperes ebből fennálló tartozását. A másodfokú bíróság ezért az indítványozó keresetében követelt összeget az alperes részére megítélt összeg beszámításával ítélte meg. A másodfokú ítélet indokai szerint az előszerződésben a végleges adásvételi szerződés megkötésének időpontja és feltételei vonatkozásában olyan ellentmondó és lehetetlen feltételek szerepeltek, amelyek az előszerződés létrejöttének esetére is az érvénytelenség megállapítására adhattak volna alapot. Ezen túlmenően az alperes már tett egy olyan nyilatkozatot is, amely szerint az előszerződés megszüntetéséről és elszámolásról tárgyaltak, így e tekintetben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 319. § (2) bekezdésének alkalmazhatósága is felmerült.
- [13] Az ítélet indokolása szerint, amennyiben a szerződés érvényesen létrejött megállapodás lenne, akkor is megállapítható volna az, hogy mindkét fél magatartására vezethető vissza a végleges szerződés megkötésének elmaradása.
- [14] 2.4. A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Másodlagosan kérte a másodfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. Indokai szerint a másodfokú bíróság a 2/2010. (VI. 28.) PK jogegységi véleményre hivatkozva túlterjeszkedett a rendelkezésre álló személyi, tárgyi bizonyítékokon és azok értékelésén. Ezzel megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 215. §-ában foglaltakat.
- [15] Alapítalanul állapította meg, hogy a felek között ne jött volna létre érvényesen a szerződés, mert a felek egyike sem hivatkozott arra, hogy az adásvételi szerződésben az ingatlanok vételára külön nem került meghatározásra, ez az eljárás során nem volt vitás. Az alperes szerint a másodfokú bíróság hasonlóan tévesen értelmezte

- az ő nyilatkozatát is. Állította továbbá azt is, hogy a végleges szerződés megkötése az indítványozó érdekmlására tekintettel maradt el, és ezért a Ptk. 245. § (1) bekezdése szerint a foglalt elvészítette.
- [16] Az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és az alperes perköltségben történő marasztalására irányult.
- [17] A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyta.
- [18] Indokolásában megállapította, hogy az eljáró bíróságok az ügy tényállását annak elbírálásához szükséges mértékben feltárták, és abból az elsőfokú bíróság vont le helytálló jogi következtetéseket. Megállapította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő.
- [19] A Ptk. 208. § (1) és (3) bekezdéseire alapítottn megállapította a másodfokú bíróság jogértelmezésével ellentétesen, hogy bár az előszerződés alakiságai a megkötendő szerződés alakiságának kell, hogy megfeleljen, azonban ez nem jelenti azt, hogy kötelező tartalmi elemeit a végleges szerződésre nézve kötelező előírások szabják meg.
- [20] A Kúria indokolása szerint, noha a vételárban való megállapodás a jogügylet létrejötte szempontjából lényeges kérdés, de a jogszabály kifejezetten úgy rendelkezik, hogy még az ebben a kérdésben történő megállapodás elmaradása sem feltétlenül jelenti az előszerződés kötelező tartalmi elemének hiányát. A perbeli esetben az eladott ingatlanok és ingók, mint dologösszesség teljes vételárát a felek az előszerződésben nem vitásan meghatározták. A Kúria szerint így nem lett volna akadálya annak, hogy amennyiben az irányadó osztrák jog alapján szükséges, a felek, vagy kérelmükre a bíróság a teljes vételárát a szükséges mértékig szétbontsa.
- [21] A Kúria szerint a másodfokú bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie az érvénytelenségi ok fennállását, azonban mivel ennek nem tett eleget, eljárási szabályt sértett. Figyelemmel a Kúria megváltoztató döntésére és arra, hogy az előszerződés nem volt érvénytelen, ez az eljárási szabályszegés nem hatott ki az ügy érdemi elbírálására. A Kúria megállapította továbbá, hogy a másodfokú bíróság ítéletével a kereset, viszontkereset és az ellenkérelem keretein nem terjeszkedett túl, a jogcímhez nem volt kötve, így nem állt fenn a Pp. 215. §-ának az alperes által állított sérelme.
- [22] A Kúria indokolása szerint, az indítványozónak az ingatlanon fennálló további teherről való tájékoztatásának elmaradása akkor vezethetett volna az előszerződéstől való elálláshoz vagy a végleges szerződés megkötésének megtagadhatóságához, ha az alperes nem hajlandó az indítványozó által átvállalt terhet meghaladóan az ingatlanok tehermentesítésére. Az ingatlanon lévő többletterh azonban az előszerződés érvényességét nem érintette, mert nem jelentette az indítványozó megtévesztését vagy tévedését. Az indítványozó az ingatlan-nyilvántartásból tájékozódhatott volna.
- [23] A Kúria indokolása szerint a foglalt szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a felek már nem kívánják az előszerződés teljesítését, a végleges adásvételi szerződés megkötését, és időközben már tudomásul vették, hogy arra nem kerül sor. Azonban ez a körülmény még nem jelenti azt, hogy „ne lenne az előszerződés megghiúsulásáért felelős személy”, illetve ez nem jelentette a foglaltól való lemondást sem, mert az előszerződés is szerződés, ami foglaltal biztosítható és a Ptk. 245. § (1) bekezdése alapján a szerződés megghiúsulásáért felelős személy a foglalt elvészíti.
- [24] Megállapította a Kúria, hogy a szerződés megkötését az indítványozó „tagadta meg az általa megjelölt, de nem valós és nem értékelhető ok miatt, míg az alperes részéről nem merült fel olyan ok, körülmény, amely a végleges szerződés megkötésének akadálya lett volna”. Tehát az előszerződés teljesítésének a megghiúsulása az indítványozó magatartására vezethető vissza.
- [25] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát a Kúria (Pfv.VI.21.551/2018/8. számú) ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve, és megjelölve az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét.
- [26] Álláspontja szerint a jogállam sérelmét jelenti egyben a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, mert „a jogállam elképzelhetetlen a jog által felállított, független és pártatlan bírósághoz fordulás joga nélkül”.
- [27] Az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdése sérelmét abban látta, hogy álláspontja szerint a Kúria nem tett eleget indokolási kötelezettségének. [Ezzel összefüggésben az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. és 7. cikkére, valamint ezzel összefüggésben az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB) döntéseire hivatkozott. Az indokolási kötelezettség és a jogorvoslathoz való jog tényleges gyakorlása összefüggésében is hivatkozott EJB döntésekre.]
- [28] Az Alkotmánybíróság gyakorlatából kiemelte a 7/2013. (III. 1.) AB határozatot, a 3003/2012. (VI. 21.) AB végzést, a 3237/2012. (IX. 28.) AB végzést és a 3309/2012. (XI. 12.) AB végzést. Hivatkozott arra az alkotmánybíró-sági gyakorlatra, miszerint a tisztességes eljárásból fakadó elvárás az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfe-

lelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között a bíróságok feladata. Ennek megfelelően a bíróság kötelessége, hogy az eljárásban a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja és ennek értékeléséről számot adjon.

- [29] Az indítványozó felhívta a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatot és utalt arra, hogy álláspontja szerint minimális követelmény, hogy az eljáró bíróság ítéletének indokolásában legalább rámutasson arra, hogy a beszerzett bizonyítékok közül mit és miért fogadott el, illetve miért utasított el egyes bizonyítási indítványokat. Kiemelte továbbá a bíróság által megállapított tényálláselemek logikai sorrendjének fontosságát. Ezután úgy értékelte, hogy a fenti kívánalmaknak a Kúria ítélete nem felel meg. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen értékelte a bizonyítékokat és döntését megfelelően indokolta. Állította, hogy a kúriai ítélet valótlán tartalmú az étterem üzemeltetése időpontja tekintetében, mert az valójában 2012. december végéig tartott.
- [30] Az indítványozó úgy fogalmazott, hogy „az ítéleti indokolásból a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következik az indítványozót marasztaló bírói döntés, így az – a fent idézett alkotmánybírósági elvi megállapításokra is tekintettel – sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítélet alaptörvény-ellenességét eredményezi”.
- [31] Az indítványozó 2020. március 20-án az Alkotmánybíróságra érkezett beadványában az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján [figyelemmel az Abtv. 61. § (1) bekezdés a) pontjára] kérelmezte, hogy a támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság az eljárás befejezéséig függeszse fel.
- [32] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [33] 4.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében az indítványozó csak Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére történő hivatkozással nyújthat be alkotmányjogi panaszt. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban a kérdésben, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése önmagában nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazó alaptörvényi rendelkezésnek, ezért erre alkotmányjogi panasz nem alapítható [lásd pl. 3235/2017. (X. 13.) AB végzés, Indokolás [19]; 3108/2016. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [23]], ezen túlmenően az indítvány e tekintetben önálló indokolást sem tartalmaz, mivel a jogállamiság sérelmét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmében látja ügyében megvalósulni. Az előbbiekből következően az indítványozónak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi hivatkozása nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában és az 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglalt követelményeknek, az Alkotmánybíróság azt érdemben nem vizsgálhatta.
- [34] 4.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés e) pontja alapján pedig a kérelem akkor határozott, ha indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére hivatkozott, de azzal összefüggésben alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem adott elő, így hivatkozását az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálhatta.
- [35] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz és indokolt bírói döntéshez való joga sérelmét állította, így mivel e tekintetben Alaptörvényben biztosított jogára hivatkozott, ennek a befogadási formai feltételnek az indítványozó panaszja megfelel.
- [36] 4.3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 29. § és a 31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Ez alternatív feltétel, bármelyik megléte indokot ad a befogadásra.
- [37] 4.4. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét a Kúria jogértelmezésében, következtetései levonásában és indokolási hiányosságában látta. A Kúria döntésének általa kifogásolt indokolási hiányai kapcsán az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát azáltal látta sérülni, hogy

a Kúria számára kedvezőtlen döntést hozott, míg a másodfokú ítélet jogértelmezését és indokait azért tartotta jogszerűnek, mert az számára kedvező volt. Az általa megjelölt tárgyi tévedés – az étterem bezárásának pontos időpontja – a bírósági eljárás során az ügy érdemi elbírálására, az előszerződés érvényességének megállapítására nem volt kihatással. Emellett ez olyan törvényességi szakkérdés, amelynek vizsgálatára az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.

- [38] A felmerülő jogkérdésnek az indítványozó felfogásától eltérő bírói megítélésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat töretlen gyakorlatára, miszerint „az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára már nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; [...]}. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírlati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; [...]}. {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]} „Sem a jogállamiság elvont elve, [...] sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíró-ság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {Először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [39] Mindezekből következően a Kúria támadott ítélete alaptörvényességének kételye az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásban sem merült fel.
- [40] 5. A támadott döntés mindezekre tekintettel a jelen ügyben feltárható összefüggések alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség hiányában – nem képezhették érdemi vizsgálat tárgyát.
- [41] 6. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel részben az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában, illetve 52. § (1b) bekezdés b) pontjában, részben pedig a 29. §-ában írott feltételeknek nem felel meg, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította. Az előbbiekből következően a támadott döntés végrehajtásának felfüggesztésére az Alkotmánybíróság nem látott okot.

Budapest, 2020. július 7.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/86/2020.

• • •